

Pürüzsüz iman nasıl elde edilir?

Tokat'tan Nuri Kapısız: "İşaratül İcaz, s. 74'teki iman tanımından hareketle, Allah'a, meleklerle, peygamberlere, kitaplara, kadere ve ahiret gününe pürüzsüz nasıl iman edilir?"

İmanın Tanımı

Allah'ın varlığına ve birliğine, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe ve kader ve kazaya ve Allah'ın indirdiği bütün emir ve yasakların hepsinin hak ve gerçek olduğuna kayıtsız şartsız, istisnasız ve pürüzsüz inanmaya "iman etmek" denir.

Pürüzsüz İmanın Mahiyeti

Pürüzsüz iman kişiyi doğrudan Yaratıcısına bağlayan bir nurdur. Kişiyi yalnızlık ve kimsesizlik vahşetinden korur. Çünkü iman eden kişi, en yalnız ve çaresiz olduğu zamanlarda bile Allah'ın kendi yanında olduğunu anlar, duâsını ve yalvarışlarını işittiğini ve cevap verdiğini bilir. Hiç kimse kendisini sevmese ve değer vermese bile, Allah'ın kendisini sevdiğini ve değer verdiğini anlar ve kimsesizlik vahşetinden kurtulur. İman etmeyen kişi gerçek manada yetim ve kimsesiz gibidir. İmansızlığı onu ihtiyaç duyduğunda çalacağı bir kapıdan, ağladığında gözünün yaşını silen bir şefkat elinden mahrum bırakmıştır. O artık dünyada gerçek manada mutluluktan uzaktır.

Bediüzzaman insanın iman nuruyla en yüksek merteye olan alâ-yı illiyyine çıkacağını ve Cennete lâayık bir kıymet alacağını; küfür karanlığı ile de esfel-i safilin denilen en aşağı mertebeye, Cehenneme ehil bir duruma düşeceğini bildiriyor.¹

Pürüzsüz İmanın Muhtevası

Pürüzsüz iman, Allah'a ve Allah'ın indirdiklerini -şüpheye yer vermeyecek biçimde kalben tasdik edip dil ile ikrar etmekten ibarettir. Kalp ile tasdik, "içten ve yürekten inanmak" demektir. Dil ile ikrar da, inancını dil ile söylemek ve inancını yaşamaktır. İmanını dil ile ikrar eden kimse için, "içten ve yürekten inandığı" şeklinde hüsn-ü zan

edilir.

İmanda Kulun İradesi Var mıdır?

İman bir hidayet nurudur. Hidayet doğrudan Allah'ın dilemesiyle kulun kalbine gelir. "Sen sevdiğine hidayet edemezsin. Ancak Allah dilediğine hidayet eder. Hidayete erecekleri Allah daha iyi bilir."2 Âyetinden anlaşılan Allah'ın hidayet etme yetkisini Peygamberine (asm) bile vermediğidir. Ancak kulun kendi iradesi bunun dışındadır. Kul eğer Allah'a yönelmek isterse Allah kuluna hidayet ediyor. Bunu şu âyet müjdeliyor: "Allah, Kendisine kalbi ile yöneleni hidayete erdirir."3 Nitekim Bediüzzaman'a göre iman Cenâb-ı Hak'ın beşer vicdanına bir ihsanıdır, vicdanın iç yüzünü tamamıyla ışıktandırır. Bunun için Cenâb-ı Hak kulunun iradesini adi bir şart sayar.4 Kalben yönelen kulunun kalbine iman nurunu yerleştirir.5

İmanın Pürüzlerini Gidermek İçin

Malûm; dünya hayatında imtihan gereğidir ki, zıtlıklar iç içedir. Sıcak ile soğuk, aydınlık ile karanlık, güzellik ile çirkinlik, iyi ile kötü, nur ile nar, hayır ile şer hep mücadele halindedirler.

İman ile de mücadele eden pürüzler hep var olagelmıştır. Bu pürüzlerin başlıcaları şunlardır: İnkâr, şüphe, vesvese, itminansızlık, itimatsızlık, kanaatsizlik, zaaf ve taklittir. Esasen bu pürüzlerin hepsi "**vesvese**" nevindedir. Akıllı davranırsak teyakkuza, sorgulamaya, ciddiyete, araştırmaya, hakikati bulmaya, taklidî imandan kurtulmaya, tahkikî imana ulaşmaya ve kâmil imanı elde etmeye vesile olurlar. Boş bulunursak ise bu vesveselerin her birisi dev birer pürüz olurlar ve bizi -Allah korusun- imansızlık uçurumuna yuvarlandırırlar veya imanımıza büyük hasar ve zaaf verirler.

Bu açıdan "bir Allah var ve ben O'na iman ettim" deyip bırakmamalı; imanımızı güçlendirmek için elimizden gelen gayreti göstermeliyiz. Bu bizim için farz bir vazifedir. Günümüzde imanımızı güçlendirmek için Kur'ân'dan gelen şahane bir dostumuz var: Risale-i Nur! Dolayısıyla günümüzde imanımızı pürüzlerden kurtarmak, güçlendirmek ve taklidi imandan tahkiki imana ulaşmak için muhakkak, ama muhakkak, hem şahsî olarak, hem de bilen arkadaşlarla birlikte Risale-i Nur okumalıyız.

Ve bu cehdimize ölünceye kadar devam etmeliyiz.

Dipnotlar:

1. Bediüzzaman Said Nursî, Sözlür, Yeni Asya Neşr. İstanbul, 2004, s. 494,

2. Kasas Sûresi: 56.
3. Ra'd Sûresi: 27.
4. Bediüzzaman, Sözlür, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2004, s. 760.
5. Bediüzzaman, İşaratü'l-İ'caz, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2009, s. 74.